

Το μυστικό του Παραδείσου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:ainafetst.wordpress.com

Ένας παρακαλούσε τον Θεό και του έλεγε: «Πατέρα μου ουράνιε, δείξε μου την Βασιλεία Σου. Δείξε μου και την κόλαση, να καταλάβω τί είναι και πώς πρέπει να αγωνίζομαι».

Και ο εύσπλαχνος Θεός, έστειλε τον προ-φήτη Ηλία να τον πάρει από την γη και να τον πάει να δει τον Παράδεισο και την κόλαση.

Πάει πρώτα σ' ένα μέρος, όπου πάνω από μια φωτιά ήταν ένα τεράστιο τσουκάλι με τις πιο λαχταριστές λιχουδιές. Φαί καλό. Γύρω-γύρω, έστεκαν άνθρωποι πολλοί, που κρατούσαν κάτι τεράστια, πολύ μακρυά κουτάλια. Με αυτά μπο-ρούσαν να πάρουν κάτι από το τσουκάλι, αλλά - τέτοια που ήταν - δεν μπορούσαν να το φέρουν στο στόμα τους. Έτσι οι άνθρωποι έμεναν νηστικοί και είχαν γίνει σκελετωμένοι. Και τα πρόσωπά τους ήταν γεμάτα τρόμο, θλίψη και ταλαιπωρία.

- Τί συμβαίνει εδώ, άγιε προφήτη Ηλία; ρωτάει ο άνθρωπος.

-Παιδί μου, του λέει, εδώ είναι η κόλαση. Έχουν όλα τα καλά αλλά δεν μπορούν να τα απολαύσουν. Αυτό είναι η χειρότερη τιμωρία για τον άνθρωπο. Να έχει όλα τα καλά, και από την κακία και τον εγωισμό του να μη τα χαίρεται.

Τον παίρνει έπειτα ο προφήτης Ηλίας και πάνε σε ένα άλλο μέρος. Η ίδια φωτιά, το ίδιο τσουκάλι και γύρω-γύρω πολλοί άνθρωποι με τα ίδια μεγάλα κουτάλια. Γουρλώνει τα μάτια του ο άνθρωπος, και τί βλέπει; Ο καθένας παίρνει από το τσουκάλι το φαγητό, κρατώντας το κουτάλι από την άκρη και το δίνει στο στόμα του άλλου, που ήταν απέναντί του. Και ήταν όλοι χορτάτοι, όλοι ικανοποιημένοι, όλοι γεμάτοι χαρά.

Τί ήταν αυτό που τους έκανε ευτυχισμέ-νους; Τί ήταν αυτό, που έκανε το ίδιο τσουκάλι και την ίδια κατάσταση, Παράδεισο;

Απλούστατα: Οι άνθρωποι αυτοί είχαν «αλεστεί» με τη σκέψη της θυσίας και της προ-σφοράς. Τί θα δώσω! Όχι τί θα αρπάξω! Τί θα προσφέρω και πώς θα βοηθήσω! Και βοηθώντας ο ένας τον άλλο, ήταν όλοι ευτυχισμένοι, όλοι χορ-τάτοι.

(+Μητρ. Νικοπόλεως Μελετίου, Στο φως των λόγων Του, εκδ. Ι. Μ. Προφήτου Ηλιού, Πρέβεζα 2014, σ. 84-85)